

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak

SSN Adam Redzik (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi Z. L.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki  
w postępowaniu prowadzonym przez Rzecznika Praw Obywatelskich  
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej  
i Spraw Publicznych w dniu 13 grudnia 2022 r.,

**odrzuca skargę.**

### UZASADNIENIE

Pismem z 29 września 2022 r. Z. L. (dalej również: Skarżący), powołując się na treść art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 417 § 1 k.c., wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie wniesienia skargi nadzwyczajnej od orzeczenia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, II Ca 494/19, przyznanie od Skarbu Państwa - Rzecznika Praw Obywatelskich kwoty 20 000 zł oraz zasądzenie od Skarbu Państwa - Rzecznika Praw Obywatelskich zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadniając powyższy wniosek Skarżący wskazał, że 21 stycznia 2020 r. za pośrednictwem P. złożył do Rzecznika Praw Obywatelskich wniosek o wniesienie skargi nadzwyczajnej w sprawie o sygn. akt II Ca 494/19 Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze. W dniu 2 lutego 2021 r. zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich z zapytaniem, na jakim etapie znajduje się wniosek. W odpowiedzi otrzymał informację, że wniosek oczekuje na rozpoznanie, jednak

trudno przewidzieć, w jakim terminie zostanie rozpoznany. Według Skarżącego Rzecznik Praw Obywatelskich nie podjął dalszych czynności w celu rozpoznania wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W art. 3 u.s.p.p. zawarto zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość. W orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że w postępowaniach innych niż wymienione w tym katalogu skarga na przewlekłość nie przysługuje (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 czerwca 2022 r., I NSP 177/22; 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 11 maja 2022 r., I NSP 101/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 98/22; 12 września 2019 r., I NSP 97/19; 8 maja 2020 r., I NSP 47/20). W art. 3 u.s.p.p. nie wymieniono postępowania prowadzonego przez podmiot uprawniony do wniesienia skargi nadzwyczajnej, mającego na celu ustalenie czy zostały spełnione przesłanki do wniesienia tego środka zaskarżenia. Możliwości wniesienia skargi na przewlekłość takiego postępowania nie przewidziano również w powołanych przez Skarżącego przepisach art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz art. 417 § 1 k.c. Rozpoznawana skarga Z. L. jest zatem niedopuszczalna.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c. w zw.

z art. 373 § 1 k.p.c. Ze względu na odrzucenie skargi rozpoznanie wniosku o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania okazało się bezprzedmiotowe.